

Demeter József

Karanténiáda

Égtáblakok tükrében

*„Kinek szívéből nőtt e satnya fű
s kinek szeméből nőtt ki ez a másik.”
(Jékely Zoltán)*

Örömkönnycsepp-csöpp
Illantó – sose feledi szemem,
Mintha ufo-t látott volna
Saját veteményesünkben.
Szívtükrös édeni álom –
Harmatcsöpp-csepp – zöld
Fűszálon, nem satnyáson –
Ifjú szerelem. Hó-
Harmat-ár –
Ősz-fűszálon,
Karanténiáda – lábon.
Bánat-könnyedébben, hej!
Öreg szerelem. El –
Azért, hogy! Vissza-
Vissza – csak a zöldre,
Csak-csók. Csakis? A
Szár az pedig, mint!
Szeme a körforgás
Szép őszének – /vén-
Asszonyok nyarán/, mind-
Annyiunk életében –
Véglegesen. Le... Igen-

Ám no, hogyha! Csöppre-
Csöpp, csepp-csöpp.
Papírzsepi szerte-
Széjjel – náthás
A Táj – zsebkendő, de!
Hallga csak, hej,
Helga, hallga – vírus-jajra...
Szomjúság a fiatalság,
Gyötör, mitől, illan újból –
Hova-fel a hó, hahó!
Egy fűszálon – világgá.
Harmatolni harmatosabban...
Jajbe-zöld a zöld. Fény-
Szerelem. Zöld. Örökzöld-
Ikeba/r/na – szőke, vörös, és
Csalfa. Egeim éjkékellően –
Földibb tükörképeiben...
Oda-vissza – röpp! Harmat-
Csöppre. Gyógy-
Csepp-csöpp. Csobban, ha!
Könnycsepp. Csók csönd...

Utómottó:

*„Elment, elment az én párom,
világgá ment egy fűszálon.
(Népdal)*

Milyen zöld

Disszidált szobrok
Helyén – minket
Szoborol a Föld. A
Földibb-jó Szülő-
Föld –, ahol! Már
A kék ég sem zöld.

Sose léphettem –
Félre... Eltérítették
A tavaszt. Szívem
Tisztásán az ünnep –
Feléd halad. Néma
Dalárda minden szavad.

Körhinta az esti
Város. Hány árnyékom
Van. Szédülök. Vissza-
Felé tart minden
Irány. Önmagammal
Szembesülök, de!

Ha együtt indulunk
Célba, Rajthoz érünk –
Örök szerelmesen, hogy!
Vers-talapzatunk fölött
A vírusmentes – kéklő ég
Is zengő zöld legyen.

Titok

*„Lemenő, szép Nap volt az arca
S könyörület rajta.” (Ady Endre)*

Nézd, milyen büszkén
Szépül – gyógyultan – tova, ahol!
Egyedül várja, na, vajon ki –
Oda.

Őt követi a Nap, mintha nem
Tudná, hogy nem haza, nem
Hozzám, se hozzád, Héliosz;
Hová,
Mert! Hiába ragyogja ön-
Magát is túl. Őszentülete után –
Vírustalanul – saját fényébe
Hull –

Minő mennyeiien – csillaglik
Balladásan tova, ahol egyedül várja
Valaki, nagyon, de nagyon –
Oda!

*Aki Ady Endrét idézi,
az irdatlan időt igézi.
(Bella István)*

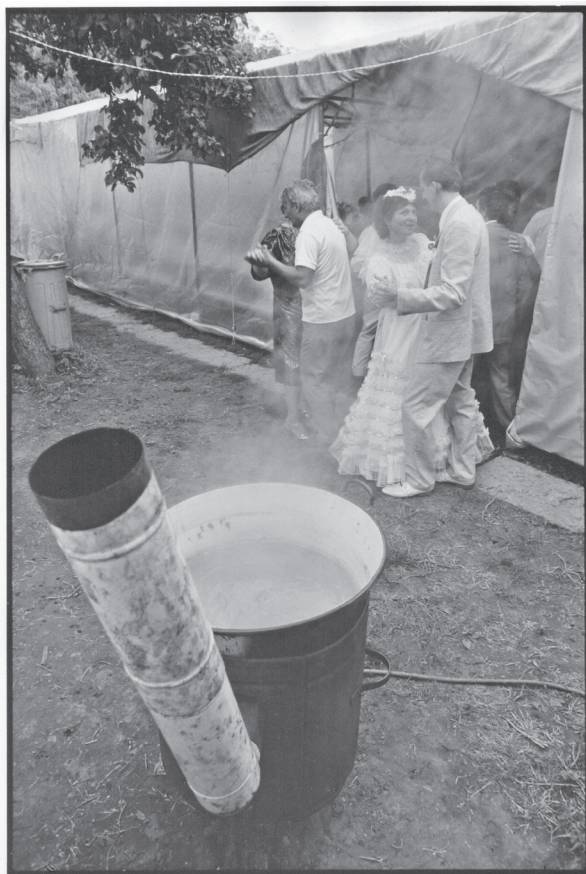
Csoda

1.

Csoda
 Színű szemű
 Lány kopogtat
 Betört-
 Kitört, újra-
 Üvegezett álmom
 Csönd-színű
 Ablakán. Látom,
 Mégse látom –
 Halkan szólít,
 Hallom? Érzem.
 Kinézek.
 Éjfél van, üt –
 Virtuális tavaszt
 Az órám. Szíven.

2.

Valaki
 Tényleg
 Kopogtat. Halkan
 Szólít. Hallom-
 Hallom.
 Nagy öröm. Ő az,
 Ő az. Futok. Ki-
 Nyitom. Telehold!
 A küszöbömön?!
 Csoda-
 Színű szemű volt...
 Sóhajt a
 Magyardellői
 Ódon talpas óra –
 Digitalizáltan –
 Öt perccel
 Pandémiás
 Tél után. Naponta.

© Benkő Imre: Kohásznapi esküvő. Ózd, 1989

Juhász Zsuzsanna

Anyafüggők

Az baleset, volt, főnök. Ahogy Nácisz önmagába szerelmesen a patakba esett és megfulladt.

Bár hogy lehet megfulladni egy sekély patakban, gondoltál rá? És jobb is volt neki, mert nácisznak lenni nem jó, hidd el.

De itt most nagyon megszaporoedtak. Hárman lettek hirtelen. Eddig ketten voltak csak. De így nagy lesz rajtunk a nyomás. Egy ilyen kis szervezet nem bír el ennyi önimádót, jól kifejlett, középkorba hajló náciszt.

Középkor, az. Az lesz itt nemsokára. Inkvizíciós és kínhalál, persze, átvitt értelemben, de nekünk, nem nekik. Ők jól megvannak velünk, őst nélkülünk rosszszul éreznék magukat. Csak nekünk lesz rossz. Mi járhatunk folyton utánuk, hogy vajon mivel bántottuk meg őket. Ráadásul imádnak dolgozni, első ránézésre munkaalkoholistának tünnek. Pedig amiért jönnek igazán, csak mi vagyunk.

Hisz láthatod te is, jól, kitartóan dolgoznak. Magukra is hagyhatod őket, nem kell folyton a fenekükbe, vagyis a nyakukba lihegned, hogy ellenőrizd őket.

Pedig hát nem is mondtam hülyeséget, valszeg ez is hiányzott nekik. A testi-lelki melegség az anyjuktól. Én a totyogós gyerekeimet megfújtam meleggel. Ez egy játék volt. Feküdtek csendben, várakozón. Majd odahajoltam a hasuk fölé, és meleget leheltem rájuk. Nagyon élvezték. És valóban ősi dolog lehetett. Hogy a nagy, erős felnőt nem bánt, a megszokott, mindig jelen levő arc sose bánt. Még akkor se, ha védtelenül fekszenek, csupasz hassal, hanem melegít. Melengeti bennünk az életet. Az életkedvet.

És ezek nem is náciszok, hanem kis testű, jól fejlett, jól táplált emberek, de tele vannak készséggel, hogy bármitől megsértődjenek. Ezek a modern náciszok mimózáknak inkább. Legfőbb szükségletük a megsértődés. Folyton dicsérned kellene őket, hogy megelőzd a durcít. De te meg nem szeretsz dicsérni. Szóval bajban leszünk. Mert ennyi mimózával már nem bírunk el. A többiek sárba lesznek tiporva általuk. Meglátod, ők fognak győzni, mert a normálok kifekszenek. Mert a normálok nem értenek semmit. Se a mostaniak, se az újak. Mert nem is adnak okot, de folyton fújni fognak rájuk, furkászni fogják őket. És ez hosszú távon elviselhetetlen.

De jó dolgozók, az biztos. És jönnek is rendszeren. Naná, hogy jönnek, mert nekik van szükségük ránk leginkább. És nem fordítva. Hogy legyen, akire megsértőd-hessenek. Hogy aztán legyen, aki kiengeszteli őket. Aki dicsérgeti.

Ami ugye, a te dolgod lenne, főnök. Engem hagyjál ki ebből. Velem, ha lehet, csak ritkán oszd be őket. Ha azt akarod, hogy ne billenjek meg, csak módjával sózd őket a nyakamba. Mert igyekszem én, de hárommal én se fogok bírni. És te

se és a többiek se. De ne félj, kicsinálni azért nem fognak bennünket. Mert kelünk nekik közönségnek, és én szívesen meg is hallgatom őket, és dicsérgetem is, de sose elég nekik. Sose, olykor még azért is megsértődnek, ha nem a megfelelő szót használom a dicsérethez. És ez végül is nem munkaköri kötelességem, bár a mentálos én vagyok, és a főnök te vagy. De a tied se. Neked se kötelességed folyton utánuk járni, és életet lehelni beléjük. Mert azért, hisz' látod te is, olykor nagyon letörtek tudnak lenni. Igen, hangulatemberek.

Főnök, ha mindent tudni akarsz róluk, képzelj el egy kisgyereket, akit hol fel, magasra emel az anyja vagy apja, magasra, boldogan, a maga feje fölé. Imádón, elismerően. Hol a földre dobja, és azt mondja neki, hogy semmit se ér. Tűnjön a szeme elől. Pedig a gyereknek arra lenne szüksége, hogy néhányszor azt hallja, ügyes vagy, jól tetted. És akkor úgy nő fel, hogy ő alapjában véve ügyes és jó ember, képes bármire a tárgyi világgal, és nem képes nagyon ártani a többieknek. Csak ennyi az egész. Mert mindenkinek meg kell kapni a maga dicséret-fejadagját, hogy normál felnőtt legyen.

De a mimózák szülei nem biztosították ezt a mennyiséget, és azért ők keresik, szimatolják, űzik a pozitív visszajelzéseket. Olykor még meg is alázkodnak, hagyják, hogy kihasználják őket, csak hogy egy falat jó szóhoz jussanak. De főleg kiprovokálják, addig piszkálnak, amíg végre mondasz valamit róluk. Csak adj valami visszajelzést róluk. Hogy vannak, léteznek. Mert nekik nem alakul ki valami fix személyiségmagjuk. Valami atombiztos központi mag, tudás önmagukról. Hogy kik is ők valójában. Ami megvédené őket minden rossz, igaztalan visszajelzéstől. Pletykáktól, kifúrástól. Vádtól, aminek nincs alapja. És ezért folyton arra szorulnak, hogy más mérlegeljen helyettük. Ők képtelenek megdicsérni vagy megdorgálni magukat. Mert hol fent vannak, hol lent. Mikor előnti őket az önimádat, fent, az már fokozhatatlan, és mikor előnti őket a bánat odalent, az is. Ők nem tudnak, nem is tudhatnak belenyúlni ebbe a le-fel pattogásba.

Kicsit olyan ez, mint Jézus. Az emberjézus és az istenkrisztus kettőssége. Jézus az Isten szerelmetes egyetlen fia volt, akiben gyönyörködött. Akiben a legnagyobb gyönyörűségét lelte, a tőle született, isteni gyermek. De Jézus volt az is, akit hagyott a kereszten kínhalált halni. Az első igazán jó embert, aki tudott csodát tenni, de ezt csak azért tette, hogy rájöjj magadra, hogy higgy magadban. A magad erejében és a magad jóságában. Hogy fel tudsz állni, hogy képes vagy jót cselekedni mindenkor. De ha rosszul sül el, az se baj, mert amit teszel, jószándékkal teszed. És arról már nem te tehetsz, hogy itt-ott a pokol felé vezető út is jószándékkal van kikövezve. De nem baj, mert majd bánni fogod, tanulsz az ilyen döntéseidből is. Mert hatalmad, igazán nagy hatalmad neked van magad fölött. És miért ne lehetnél olykor sikertelen is. Az benne van a pakliban vagy Isten kifürkészhetetlenségében.

És emlékszel Jézus utolsó szavaira? Kétféleképpen fordítják. Mert Jézus se tudta, de azóta az ember se, hogy ki is Isten? Mit is mond Jézus első olvasatban? Elvégeztetett.

Meglett, amit Atyám akart. Atyám, a hatalmas úr. Aki ha akarja, a fiát is feláldozza. De ott a másik olvasat is: Isten, Istenem, mért hagyjál el engem, és mért távoznál el az én testemnek megtartásától? Hogy jól van, legyen, legyen a halálom, de legalább tudjam az okát, célját, értelmét. Légy jó Atyám, és ezért ne hagyj kétségek között...

De otthagytá. Hát ezért mondom neked, hogy osszad csak be velem őket. De azért módjával. Mert mi ugyan még többen vagyunk, vagy ha nem is, józanabbak vagyunk. Vagy csak többet, messzebbre látunk, ki tudja.

Hát csak szeresd őket te is. Szeresd, ahogy tudod, amikor tudod, ahogy én is. De igazán jók sose leszünk nekik. Mert keresik, keresik a jó anyát, jó apát, de meg nem fogják találni soha. Mert gondold csak el, hányszor, de hányszor álmódóztak a porban, vagy a házból kiűzve, erdőben, parkban, szoba sarkában, hogy van őnekik. Van jó szülőjük valahol. Mert a gyerek könnyen vigasztalódik, könnyen megvigasztalja magát. De a gyerekálmokból összerakott, összefont apák és anyák tökéletesek, hibátlanok. Márpedig ilyenek nincsenek. Még az istenatyákkal is jobb párbeszédben lenni. Ahogy Jézus akarta volna, ha meg nem hal. Jobb olykor megkérdezni magunktól, kik is vagyunk, azon milyen is az Isten, akit magunk fölé emeltünk.

És persze jó dolgozók, be lehet lelkesíteni őket, és olyankor szárnyakat kapnak. Gyorsak, pontosak, csak hagyni kell őket, főleg egyedül dolgozni. Mert rossz csapatjátékosok. De ha dolgoznak, megélik, amit mindig kellene, azt, hogy magában a cselekvésben, a munkában van a jutalom. Hogy nem kell se dicséret, se semmi. Mert tenni, csinálni valamit, az jó. Olyankor mintha az ember egygé válna a világgal, egygé minden mozgással, minden történéssel, erővel, folyóval. És egygé minden emberrel, aki valami értelmeset csinál éppen. És főleg nem pénzért, hanem csak úgy, a maga öröme, a maga teste és képessége öröme. És ez jó. Nekik, a mimózáknak is jót tesz. Csak olykor nehéz belendíteni őket.

Olykor megnyílnak. Nagy ritkán kiszólnak az önimádat álarcá mögül. És beszélnek, de te, olyanokat mondanak magukról, és olyan hangon, mint te. Mintha sírból szólnának hozzád. Olyan hidegek, kíméletlenek azok a szavak, amiket magukra mondanak. Olyan lassan, hidegen, kimérten ostorozzák magukat, hogy az ember beleborzong. Te, és olyan vékonyka gyerekhangon csinálják mindezt, hogy az ember szíve belesajog. De tényleg, mint egy koporsóba tett kisgyerek, olyanok. És írnak is olykor. Tényleg.

Mint nyitott koporsóban fekvő kisgyerekek, olyanok, akikről a szülei, a világ, az Isten még nem döntötte el, hogy mi legyen velük. Rátrakja-e a fedelet, a koporsóét.

De valójában a szüleiket se lehet kárhóztatni. Ez volt az a nemzedék, amit megzavart a technológiai forradalom, a gyors privatizáció, nyomában a munkanélküliség. És ők vették fel a legtöbb hitelt is. Ők nem tudták először, milyen gyereket is neveljenek.

Önzőt, sikereset, mindenkin átgázolót, könyöklőt, pókerarcút vagy önzetlent, melegszívút, aki jóságával váltja meg a világot, de úgy, hogy közben ő is életben maradjon benne. Ugye, te is érted már őket?

Debreczeny György
egy tucat bagatell

hogyha elmúlt

hogyha elmúlt a járvány
 Hszienszeng (地级市) megyék
 agyagkatonának
 harci szekéren fogok
 szolgálatot teljesíteni
 Csin-si Huang-ti (秦始皇帝) seregében
 hogyha
 hogyha valaki azt veszi észre
 magánúton magán
 hogy megboldogult
 vegye tudomásul
 hogy nem is boldogult meg
 vagy ha mégis
 hát semmiképp sem a vírus miatt
 és feltétlenül maradjon otthon

inspiráció

nem tudom mi hajt
 versírásra mi inspirál
 hiszen hashajtót sem szedek

ki viszi át?

a járvány idején
 ki viszi át a szerelmet
 a túlsó partra?

könnyű

könnyű félreérteni
 a félreérthetlent

mindent lehet

legyen nyugodt
 mindent lehet rosszul csinálni

nem látja

még nem látja az alagutat
 az alagút végén

ó emlékezet

a mikroglia szerepe fontos
 az agyban az emlékezet megőrzésében
 amennyiben fehéregér vagy
 és laboratóriumban kísérleteznek
 rajtad

de ha ezeket a sejteket kiiktatják
 elfelejted a kínzást az áramütést
 a meghurcoltatást
 és egyéb negatív emlékeidet

rendelkezésre áll

teljeskörűen
 rendelkezésre áll
 a hiány

eszméletlen

(J. A. nyomán)

szívében nincs sem apja anyja
 s tudja az okostelefont
 halálra ráadásul kapja

felépült

felépült a fertőzésből
 egy lélegeztetőgép

hamarosan

közös karanténképet készítek
 magammal
 legalább két méter távolságból

félreolvasások 38.

most még időben vagyunk
az időtlenséghez

*

negatív lett az államtitkár

*

Bulvár Kund

*

emelkednek az új ecetszámok

*

rohamtemplomban

*

bort iszik

és vizeletet prédikál

*

aki korábban többször nem hordott
szájmaszkot

arra kérte a szájmaszkokat

hordjanak diákokat

*

külföldi szájmaszkok nem jöhetnek

Magyarországra

csak két negatív teszt után

*

leszedték a síneket a fákrol

újra közlekedhetnek a vonatok

*

az idén százezrek nyaraltak külföldön:

a Balatonon

*

csúcsot döntött a fertőzések

és a vírustagadók száma

*

ismét többfelé van levegő

félreolvasások 39.

szagkorlátnak csapódott egy autó

*

Hegvidék

*

a repterre vezető gyorsforgalmi úton

a kettőből három forgalmi sávot foglalt

el egy kidőlt fa

*

úgy tűnik csalódott a vírus

*

gázolás történt

késelnek a vonatok

*

uralmas parlamentáris demokrácia

*

iskolaőr-járvány

*

a tömeges be nem vándorlás

okozta vészhelyzet

*

egyre gyakoribbak lesznek

a mindent felemésztő magántüzek

*

rezsicsörrentés

*

lézeres örömgomba kezelés

*

be tudta folyásolni a kormány

félreolvasások 40.

indul a folyamatos tisztelés az idősoththonokban

*

tejszíni bírság

*

családfuttatással oldottak meg egy gyilkossági ügyet

*

a szél délután időnként megélenkül a fővárosban csökkenő önmérséklet várható

*

egyre több koronavírussal szabnak ki a bírságok miatt

*

csak semmi szolid dalirtás!

*

súlyos pesti sertés megalapozott gyanúja miatt hallgatták ki

*

egyre több hívságot szabnak ki

*

többet tesznek félre a számvevőszéki elnökök a lakosság szerint

*

szamuráj-kötvény vásárlás lehetőségéről tájékoztatta
a lehetséges befektetőket egy szamuráj

*

a miniszter úrnak van barátja

*

nőtt a veszélyeztetett Gizellák populációja

© Benkő Imre: Vágóhíd. Budapest, 1997